

45 mei Oorlogsslachtoffertje heeft na 81 jaar weer een gezicht

De bij het vergissingsbombardement op het Bezuidenhout omgekomen Lambert Kamp (12) raakte spoorloos. Onlangs werd zijn graf ontdekt en nu krijgt het jonge oorlogsslachtoffer, dankzij een oproep in deze krant, ook een gezicht. "Hij was gek op techniek."

Door Tanja Verkaik

Op de eettafel liggen twee bijzondere boeken. "Een boek waaraan mijn zus werkte over Lambert, de halfbroer die ze nooit gekend heeft, en een herinneringsboek met foto's dat mijn vader Teunis in 1964 maakte voor zijn kinderen, om de herinneringen aan Lambert en hun moeder Janna levend te houden," vertelt Stieneke Kamp (74). Zelf heeft ze haar halfbroer Lambert Kamp, die op 3 maart 1945 omkwam bij het vergissingsbombardement op het Bezuidenhout, nooit gekend. Vader Teunis hertrouwde in 1949 met Stienekes moeder Cornelia. Tijdens dat huwelijk werden zij en haar inmiddels overleden zus Marja geboren. "Ook Teunis' oudere kinderen, Kees - of Cornelis - en Janna, woonden bij ons. Zij zijn er niet meer, maar ze voelden als een grote broer en zus voor mij."

Kettingkast

Het verhaal van haar broer Lambert was Stieneke wel bekend. De jongen kwam om toen bommen van de geallieerden zijn ouderlijk huis aan de Schenkstraat 234 troffen. Zijn moeder Janna bezweek een paar maanden later in het ziekenhuis aan haar verwondingen. "Maar er werd thuis niet echt over gesproken," vertelt Stieneke. "Mijn zus zag mijn vader wel altijd huilen bij het raam op 4 mei." Kees en Janna wisten met hun oma aan het gevaar te ontkomen; Teunis was tijdens het bombardement elders in het land op zoek naar voedsel vanwege de Hongerwinter. "Teunis' laatste herinnering aan Lambert was een kartonnen kettingkast die Lambert maakte voor zijn fiets, voordat hij op zoek ging naar voedsel. Die was zo stevig, dat ie een halfjaar bleef zitten. Mijn vader hield de kettingkast er net zo

Bert en Stieneke Kamp bladeren samen met Ronald Klomp (midden) door de fotoalbums. | Foto's: DHC/Fadel Dawod

lang op tot ie helemaal was vergaan."

Neef Bert Kamp (88) herinnert zich het moment dat hij over Lambert's dood hoorde nog goed. "Mijn zus en ik verbleven tijdens de oorlog in Lexmond bij een tante. We hoorden het gerucht dat Den Haag in brand stond, waarop mijn tante en

mijn zus samen op de fiets naar Den Haag gingen. Mijn zus zei dat alles goed was met onze ouders, maar 'Bert', zo noemden we Lambert ook, was dood." Neef Bert kwam regelmatig bij zijn naamgenoot in de Schenkstraat. "Daar stond op zijn slaapkamerdeur 'Ingenieur Kamp'. Dat von-

den we heel grappig. Lambert was namelijk gek op techniek."

Verrassing

Dat onderzoeker Ronald Klomp van de Stichting WO2 Sporen dankzij een oud proces-verbaal het graf van Lambert wist te traceren, was een verrassing voor de familie. "Ik wist wel dat er een graf geweest moest zijn, maar ik kon het niet vinden.

'Ik dacht dat het graf geruimd was'

Daarom dacht ik dat het geruimd was," zegt Stieneke. "En we zijn door het onderzoek nog meer dingen te weten gekomen, bijvoorbeeld dat mijn vader aan de politie vroeg de botresten van Lambert vrij te geven." Klomp, die in deze krant een oproep deed om met de familie in contact te komen (DHC, 26 februari), is blij dat dat gelukt is. "Dat we Lambert eindelijk een gezicht kunnen geven, is de kers op de taart," zegt hij.